

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ**

Αριθμός Γνωμοδοτήσεως 285/2014

**Το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους
Τμήμα Β' 2 Διακοπών**

Συνεδρίαση της 10^{ης} Σεπτεμβρίου 2014

Σύνθεση:

Πρόεδρος: Πέτρος Τριανταφυλλίδης , Αντιπρόεδρος του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

Μέλη: Ανδρέας Χαρλαύτης , Βασιλική Δούσκα , Ανδρέας Γραμματικός , Ιωάννης – Κωνσταντίνος Χαλκιάς , Παναγιώτης Παναγιωτουνάκος , Κωνσταντίνος Χαραλαμπίδης , Ευγενία Βελώνη , Αικατερίνη Γρηγορίου , Κουήν – Τακουή Χουρμουζιάν, Ευφροσύνη Μπερνικόλα , Ελένη Σβολοπούλου , Κωνσταντίνος Κηπουρός, Ευστράτιος Συνοίκης , Κυριακή Παρασκευοπούλου και Σταύρος Σπυρόπουλος , Νομικοί Σύμβουλοι του Κράτους.

Εισηγητής: Βασίλειος Καραγεώργος , Πάρεδρος Ν.Σ.Κ..

Αρ.Ερωτήματος : 39366οικ./17-6-2014 του Υπουργείου Δικαιοσύνης , Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. (Γεν. Δ/ση Α , Δ/ση Δ1 , Τμήμα Α3).

Περίληψη ερωτήματος: Ερωτάται :

α) εάν Δικαστική υπάλληλος που τέθηκε σε αυτοδίκαιη αργία , συνεπεία επιβολής πρωτόδικα σε βάρος της ποινής της οριστικής παύσης , παραμένει σε καθεστώς

αυτοδίκαιης αργίας και μετά την τελεσίδικη καταδίκη της σε ποινή φυλάκισης εννέα μηνών με τριετή αναστολή και σε στέρηση των πολιτικών της δικαιωμάτων για ένα έτος χωρίς, όμως, τη διατήρηση της ποινής της οριστικής παύσης και, σε καταφατική περίπτωση, εάν έχουν εφαρμογή οι διατάξεις του άρθρου 16 του ν.4210/2013 περί αναστολής της αργίας και

β) εάν η στέρηση των πολιτικών της δικαιωμάτων συνεπάγεται την απώλεια της υπαλληλικής της ιδιότητας.

Επί του ανωτέρω ερωτήματος, το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους (Τμήμα Β'2 Διακοπών), ομοφώνως, γνωμοδοτεί ως ακολούθως:

Στο ανωτέρω έγγραφο με το οποίο υποβλήθηκε το ερώτημα διαλαμβάνονται τα εξής:

«Δικαστική υπάλληλος του Εφετείου Θράκης, τελεί σε αυτοδίκαιη αργία, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 88 του ν.2812/2000 (Α'67), όπως αντικαταστάθηκε και τροποποιήθηκε από τις διατάξεις της παρ.5 της υποπαραγράφου Ζ3 του άρθρου πρώτου του ν.4093/2012 (Α'222) και συμπληρώθηκε με τις διατάξεις της πράξεως νομοθετικού περιεχομένου (224 Α'), από 13-12-2012, συνεπεία επιβολής πρωτόδικα σε βάρος της, της παρεπόμενης ποινής της οριστικής παύσης, σύμφωνα με το άρθρο 141 του ν.2812/2000.

Κατά της ανωτέρω καταδικαστικής απόφασης η υπάλληλος άσκησε έφεση η οποία και εκδικάστηκε από το Εφετείο Θράκης, και σύμφωνα με την οποία καταδικάστηκε τελεσίδικα, σε φυλάκιση εννέα (9) μηνών με τριετή αναστολή, διατάσσοντας ταυτόχρονα και τη στέρηση των πολιτικών της δικαιωμάτων για ένα (1) έτος.

Κατόπιν όλων των παραπάνω, παρακαλούμε να γνωμοδοτήσετε:

Α) εάν η ανωτέρω παραμένει ή μη σε καθεστώς αυτοδίκαιης αργίας, και σε καταφατική περίπτωση, εάν έχουν εφαρμογή οι διατάξεις του άρθρου 16 του ν.4210/13, περί αναστολής της αργίας, και

Β) εάν με την επιβολή της στέρησης των πολιτικών της δικαιωμάτων για ένα (1) έτος τυγχάνουν εφαρμογής οι διατάξεις της παρ.1 περ.β' του άρθρου 6

του ν.2812/2000, με συνέπεια την απώλεια της υπαλληλικής της ιδιότητας
Επισυναπτόμενα:

1) Οι με αριθμούς 98156/21-11-2012, 60908 οικ./φ.3890/29-7-2013 και ΕΠ 472/24-1-2014 Διαπιστωτικές Πράξεις

2)Αίτηση της δικαστικής υπαλλήλου για αναστολή της αργίας της, και

3) Απόσπασμα διατακτικού της κατ' έφεση δικαστικής απόφασης»

I. Ιστορικό

A. Από το ανωτέρω έγγραφο ερώτημα και τα στοιχεία που μας τέθηκαν υπόψη, προκύπτει το εξής ιστορικό:

Η εν λόγω δικαστική υπάλληλος, με την υπ' αριθμόν 268/2013 απόφαση του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Ροδόπης καταδικάστηκε για το αδίκημα της υπεξαγωγής εγγράφου από υπάλληλο που του είναι προσιτό λόγω της υπηρεσίας του (άρθρο 242 παρ.2 Π.Κ) σε ποινή φυλάκισης 18 μηνών με αναστολή επί τριετία και σε αποστέρηση των πολιτικών της δικαιωμάτων για ένα έτος .

Κατόπιν αιτήσεως του Εισαγγελέως, η ανωτέρω απόφαση, κατ' εφαρμογή του άρθρου 145 Κ.Π.Δ., συμπληρώθηκε με την υπ' αριθμόν 729/2013 απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Θράκης, επιβληθείσης, δυνάμει του άρθρου 141 του ν.2812/2000, επιπλέον, της παρεπόμενης ποινής της οριστικής παύσης .

Συνεπεία της καταδίκης αυτής, η υπάλληλος τέθηκε σε αυτοδίκαιη αργία με την υπ' αριθμόν ΕΠ 472/24-1-2014 διαπιστωτική πράξη της Αναπληρώτριας Προϊσταμένης της Διεύθυνσης Δ1 του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων .

Κατόπιν εφέσεως της υπαλλήλου, το Εφετείο Θράκης, με την υπ' αριθμόν 244/2014 απόφασή του, την καταδίκασε για το ίδιο αδίκημα σε ποινή φυλάκισης 9 μηνών με τριετή αναστολή και σε στέρηση των πολιτικών της δικαιωμάτων για ένα έτος. Ακολούθως, η υπάλληλος υπέβαλε αίτηση προς το Υπουργείο Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων για την αναστολή της αργίας .

II. Κρίσιμες εφαρμοστέες διατάξεις.

A. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 92 του Συντάγματος ορίζεται ότι :

«Οι υπάλληλοι της γραμματείας όλων των δικαστηρίων και των εισαγγελιών είναι μόνιμοι .Μπορεί να παυθούν μόνο με δικαστική απόφαση εξαιτίας ποινικής καταδίκης , ή με απόφαση δικαστικού συμβουλίου για βαρύ πειθαρχικό παράπτωμα , ασθένεια ή αναπηρία ή υπηρεσιακή ανεπάρκεια που βεβαιώνονται , όπως νόμος ορίζει.»

Β. Περαιτέρω ,στα άρθρα 6, 88 , 138 και 141 , του , κυρωθέντος με τον ν.2812/2000 , Κώδικα Δικαστικών Υπαλλήλων , ορίζονται, εκτός άλλων, τα εξής :

« Άρθρο 6

Κωλύματα διορισμού

1. Δεν διορίζεται δικαστικός υπάλληλος:

α) όποιος καταδικάστηκε για κακούργημα ή σε οποιαδήποτε ποινή για κλοπή, υπεξαίρεση , κοινή και στην υπηρεσία, απάτη, εκβίαση , πλαστογραφία, απιστία δικηγόρου, δωροδοκία , καταπίεση , απιστία στην υπηρεσία, παράβαση καθήκοντος, συκοφαντική δυσφήμιση καθ' υποτροπή , καθώς και οποιοδήποτε έγκλημα κατά της γενετήσιας ελευθερίας ή οικονομικής εκμετάλλευσης της γενετήσιας ζωής.

β) όποιος αποστερήθηκε των πολιτικών του δικαιωμάτων λόγω καταδίκης του και για όσο χρόνο διαρκεί η ποινή της στέρησης .....

δ) όποιος καταδικάστηκε αμετάκλητα σε ποινή στερητική της ελευθερίας , διάρκειας μεγαλύτερης από ένα (1) έτος, για έγκλημα που πηγάζει από δόλο....

Άρθρο 88

Αυτοδίκαιη θέση σε αργία

1. Τίθεται αυτοδικαίως σε αργία:

α) ο δικαστικός υπάλληλος ο οποίος τελεί σε προσωρινή κράτηση ή εκτίει ποινή φυλάκισης ή κάθειρξης , β) εκείνος , στον οποίο με δικαστική απόφαση επιβλήθηκε παρεπόμενη ποινή οριστικής παύσης , αν έχει ανασταλεί η εκτέλεση της απόφασης και γ) εκείνος στον οποίο επιβλήθηκε η ποινή της οριστικής παύσης από πρωτοβάθμιο πειθαρχικό συμβούλιο.

2....

3. Ο δικαστικός υπάλληλος επανέρχεται αυτοδικαίως στα καθήκοντά του, αν εκλείψει ο λόγος για τον οποίο έχει τεθεί σε αργία.

4. Για τη θέση του δικαστικού υπαλλήλου σε αργία και την επάνοδο στα καθήκοντά του , σύμφωνα με το παρόν άρθρο , εκδίδεται διαπιστωτική πράξη από το αρμόδιο για το διορισμό όργανο.

Άρθρο 138

Λόγοι λύσης της υπαλληλικής σχέσης

1. Η υπαλληλική σχέση του δικαστικού υπαλλήλου λύεται με το θάνατο, την έκπτωση, την αποδοχή της παραίτησης, την οριστική παύση και την απόλυση λόγω ορίου ηλικίας ή συμπλήρωσης τριακονταπενταετούς υπηρεσίας.

2. Οριστική παύση επιβάλλεται στις περιπτώσεις ποινικής καταδίκης , πειθαρχικού παραπτώματος , σωματικής ή πνευματικής ανικανότητας και ανυπαίτιας υπηρεσιακής ανεπάρκειας , όπως ορίζεται στα άρθρα 141,93 παρ. 2, 143 και 144, αντιστοίχως.

Άρθρο 141

Παύση λόγω ποινικής καταδίκης

1. Ο δικαστικός υπάλληλος παύεται οριστικά από την υπηρεσία αν καταδικαστεί με δικαστική απόφαση για τα αδικήματα και τις ποινές που προβλέπονται στις περιπτώσεις α' και δ' του άρθρου 6.

2. Η οριστική παύση επιβάλλεται ως παρεπόμενη ποινή με την καταδικαστική απόφαση.

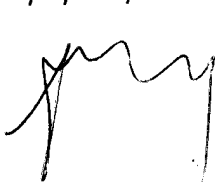
3. Αν το δικαστήριο παραλείψει να επιβάλει την οριστική παύση , ο εισαγγελέας εισάγει αμέσως την υπόθεση στο δικαστήριο, το οποίο έχει την υποχρέωση να συμπληρώσει την απόφαση με την επιβολή της παρεπόμενης αυτής ποινής.

4. Τα αποτελέσματα της οριστικής παύσης επέρχονται από την ημερομηνία, κατά την οποία καθίσταται αμετάκλητη η καταδικαστική Απόφαση.

Για την παύση εκδίδεται από τον Υπουργό Δικαιοσύνης διαπιστωτική πράξη, περίληψη της οποίας δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως .».

Γ. Τέλος , στην υποπαράγραφο Ζ.3 του άρθρου πρώτου του ν.4093/2012, όπως ισχύει , μετά την αντικατάστασή του με την παράγραφο 2 του άρθρου 14 του ν. 4111/2013 , ορίζονται , εκτός άλλων , τα εξής :

«Ζ.3. 1. Το άρθρο 103 του Κώδικα Κατάστασης Δημοσίων Πολιτικών Διοικητικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ. (Υπαλληλικός Κώδικας, ν.3528/2007), όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο πρώτο του ν.4057/2012, αντικαθίσταται ως εξής :

1. Τίθεται αυτοδίκαια σε αργία:

α) ο υπάλληλος που στερήθηκε την προσωπική του ελευθερία ύστερα από πρωτοβάθμια ή δευτεροβάθμια απόφαση ποινικού δικαστηρίου ή ένταλμα προσωρινής κράτησης,

β) ο υπάλληλος κατά του οποίου εκδόθηκε ένταλμα προσωρινής κράτησης και στη συνέχεια ήρθη η προσωρινή κράτησή του ή αντικαταστάθηκε με περιοριστικούς όρους,

γ) ο υπάλληλος, ο οποίος παραπέμφθηκε αμετακλήτως ενώπιον του αρμοδίου δικαστηρίου για κακούργημα ή για τα αδικήματα της κλοπής, υπεξαίρεσης (κοινής και στην υπηρεσία), απάτης, εκβίασης, πλαστογραφίας, δωροδοκίας, καταπίεσης, απιστίας περί την υπηρεσία, καθώς και για οποιοδήποτε έγκλημα κατά της γενετήσιας ελευθερίας ή έγκλημα οικονομικής εκμετάλλευσης της γενετήσιας ζωής

δ) ο υπάλληλος στον οποίο επιβλήθηκε η πειθαρχική ποινή της οριστικής ή της προσωρινής παύσης, και

ε) ο υπάλληλος ο οποίος έχει παραπεμφθεί στο αρμόδιο πειθαρχικό συμβούλιο για τα παραπτώματα των περιπτώσεων α', γ', δ', ε', θ', ι', ιδ', ιη', κγ', κδ', κζ, και κθ' του άρθρου 107 ή αντίστοιχα παραπτώματα του ίδιου άρθρου, όπως ίσχυε πριν την αντικατάστασή του με το άρθρο δεύτερο του ν.4057/2012, ή αντίστοιχα παραπτώματα του προϊσχύσαντος Υπαλληλικού Κώδικα (ν.2683/1999).....

2.3. 5. Για την εφαρμογή των άρθρων 88 και 89 του Κώδικα Δικαστικών Υπαλλήλων (ν.2812/2000), ως λόγοι θέσεως του υπαλλήλου σε αυτοδίκαιη ή δυννητική αργία νοούνται αντίστοιχα αυτοί που αναφέρονται στα άρθρα 103 παρ.1 και 104 παρ.1 του Υπαλληλικού Κώδικα, όπως αντικαθίστανται με τις περιπτώσεις 1 και 2 της παρούσας υποπαραγράφου ...».

III. Ερμηνεία διατάξεων-Υπαγωγή

A. Οι ανωτέρω διατάξεις της υποπαραγράφου 2.3.1 και 5 του άρθρου πρώτου του ν.4093/2012 ορίζουν τους λόγους θέσης δικαστικού υπαλλήλου σε αυτοδίκαιη αργία. Περαιτέρω, σύμφωνα με τις διατάξεις των παραγράφων 3 και 4 του άρθρου 88 του Κώδικα Δικαστικών Υπαλλήλων, ο δικαστικός υπάλληλος που έχει τεθεί αυτοδικαίως σε αργία, επανέρχεται αυτοδικαίως στα καθήκοντά του, αν εκλείψει ο λόγος της αργίας. Για την επάνοδο εκδίδεται διαπιστωτική πράξη από το αρμόδιο για το διορισμό όργανο. Τέλος, κατά τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 92 του

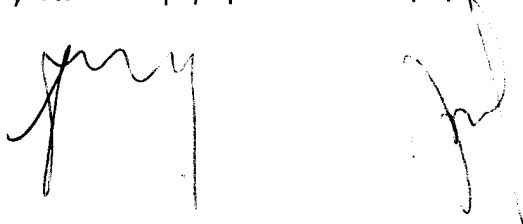
3. 4

Συντάγματος , 88 , 138 και 141 του Κώδικα Δικαστικών Υπαλλήλων , η οριστική παύση δικαστικού υπαλλήλου, συνεπεία ποινικής καταδίκης, ως λόγος θέσης σε αυτοδίκαιη αργία , επιβάλλεται από το ποινικό δικαστήριο , ως παρεπομένη ποινή . Σε περίπτωση που το δικαστήριο σε δεύτερο βαθμό δεν επιβάλλει την παρεπομένη ποινή αυτή , εξαλείφεται ο λόγος θέσης σε αυτοδίκαιη αργία και εκδίδεται διαπιστωτική πράξη επανόδου του υπαλλήλου στην υπηρεσία.

Εν προκειμένω , σύμφωνα με το διαλαμβανόμενο στο ερώτημα ιστορικό , η δικαστική υπάλληλος , καταδικάστηκε τελεσίδικα , με την υπ' αριθμόν 244/2014 απόφαση του Εφετείου Θράκης , για το προβλεπόμενο στην παράγραφο 2 του άρθρου 242 του Π.Κ. ποινικό αδίκημα της υπεξαγωγής εγγράφου από υπάλληλο που του είναι προσιτό λόγω της υπηρεσίας του (απόκρυψη) , σε φυλάκιση εννέα μηνών με τριετή αναστολή και στέρηση των πολιτικών της δικαιωμάτων για ένα έτος . Η παρεπομένη ποινή της οριστικής παύσης που της είχε επιβληθεί πρωτοδίκως , δεν διατηρήθηκε στο δεύτερο βαθμό . Η τελεσίδικη καταδίκη για το αδίκημα αυτό δεν αποτελεί , σύμφωνα με τις ανωτέρω διατάξεις του ν. 4093/2012 και του Κώδικα Δικαστικών Υπαλλήλων , λόγο θέσης αυτοδίκαια σε αργία δικαστικού υπαλλήλου . Επίσης , κατά την έννοια των διατάξεων της παραγράφου 1 περίπτ. α του άρθρου 103 του Κώδικα Κατάστασης Δημοσίων Πολιτικών Διοικητικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ. (ν.3528/2007) , όπως αυτό αντικαταστάθηκε και εφαρμόζεται και στους δικαστικούς υπαλλήλους , με τις ανωτέρω διατάξεις του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012 , η καταδίκη υπαλλήλου σε ποινή στερητική της προσωπικής του ελευθερίας με αναστολή δεν αποτελεί λόγο θέσης αυτοδίκαια σε αργία σε περίπτωση που ο καταδικασθείς δεν κρατηθεί (Γνωμ. Ν.Σ.Κ.55/2013) Συνεπώς , βάσει του προβληματισμού που τίθεται με το ερώτημα , δεν υφίσταται λόγος παραμονής της υπαλλήλου σε καθεστώς αυτοδίκαιης αργίας.

Κατόπιν τούτου , δεν τίθεται ζήτημα εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου 16 του ν.4210/2013 περί αναστολής της αργίας.

Β. Η πρόσκαιρη αποστέρηση των πολιτικών δικαιωμάτων δικαστικού υπαλλήλου, κατά τη διάταξη της περίπτωσης β) της παραγράφου 1 του άρθρου 6 του Κώδικα Δικαστικών Υπαλλήλων , αποτελεί κώλυμα διορισμού για όσο χρόνο διαρκεί η ποινή . Όμως , η παρεπομένη αυτή ποινή δεν ορίζεται ούτε ως λόγος προσωρινής ή οριστικής παύσης από την υπηρεσία , συνεπεία ποινικής καταδίκης , στην παράγραφο 1 του άρθρου 141 ούτε ως άλλος , των αναφερομένων στο άρθρο 138 του ίδιου Κώδικα ,

λόγος λύσης της υπαλληλικής σχέσης . Σχετικά με τους λοιπούς λόγους αυτούς , η αποστέρηση των πολιτικών δικαιωμάτων , εννοιολογικά , προσεγγίζει μόνον την έκπτωση . Όμως ο Κώδικας Δικαστικών Υπαλλήλων ως λόγο έκπτωσης προβλέπει μόνον την απώλεια της ελληνικής Ιθαγένειας . Εξάλλου , σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων, 92 του Συντάγματος και 141 του Κώδικα Δικαστικών Υπαλλήλων , η ποινική καταδίκη αποτελεί λόγο οριστικής παύσης επιβαλλομένης από το δικαστήριο μη δυναμένη να αποτελέσει λόγο έκπτωσης. Συνεπώς , η ποινή της στέρησης των πολιτικών δικαιωμάτων δεν προβλέπεται στον Κώδικα Δικαστικών Υπαλλήλων ως λόγος προσωρινής απομάκρυνσης , για όσο χρόνο διαρκεί η ποινή , ή οριστικής λύσης της υπαλληλικής σχέσης δικαστικού υπαλλήλου.

Ενόψει τούτων , περαιτέρω , για την απάντηση στο ερώτημα τίθενται τα ζητήματα , εάν δυνάμει των διατάξεων του ίδιου Κώδικα ή άλλων σχετικών με το κρίσιμο ζήτημα ρυθμίσεων , η επιβολή της παρεπομένης ποινής αυτής , αποτελεί λόγο προσωρινής ή οριστικής απομάκρυνσης του υπαλλήλου από την υπηρεσία .

Για την διερεύνηση των ζητημάτων αυτών είναι χρήσιμη , η αναδρομή στις σχετικές , προϊσχύσασες για τους δικαστικούς υπαλλήλους διατάξεις και η αναφορά των σχετικών με τα αποτελέσματα της ποινής αυτής διατάξεων του Ποινικού Κώδικα, ως επίσης του ισχύοντος και του προϊσχύσαντος Κώδικα Δημοσίων Πολιτικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ. . Ειδικότερα απ' αυτών :

1. Στις διατάξεις της περίπτωσης α' της παραγράφου 1 του άρθρου 141 του ν.δ. 1025/1971 *«Περί Κώδικος καταστάσεως δικαστικών υπαλλήλων»* οριζόταν ότι , *«Ο δικαστικός υπάλληλος εκπίπτει της υπηρεσίας εάν εστερήθη των πολιτικών αυτού δικαιωμάτων λόγω αμετακλήτου καταδίκης του εις ποινήν.»* . Σύμφωνα με διάταξη της παραγράφου 2 του ίδιου άρθρου , στην ανωτέρω περίπτωση, η έκπτωση επέρχεται αυτοδικαίως . Περαιτέρω , στο άρθρο 157 του ισχύοντος Κώδικα Δικαστικών Υπαλλήλων ορίζεται , εκτός άλλων , στην παράγραφο 1 , ότι *«καταργούνται το ν.δ. 1025/1971 , εκτός από τα άρθρα 42 και 43...»*. ενώ , στην παράγραφο 2 ότι *«Κάθε διάταξη γενική ή ειδική που είναι αντίθετη προς τις διατάξεις του παρόντος Κώδικα ή αναφέρεται σε θέματα που ρυθμίζονται από αυτόν δεν εφαρμόζεται στους δικαστικούς υπαλλήλους.»*. Οι ανωτέρω διατάξεις του προϊσχύσαντος Κώδικα Δικαστικών Υπαλλήλων , ρυθμίζουν το κρίσιμο θέμα διαφορετικά και αντίθετα προς τις διατάξεις του ισχύοντος Κώδικα . Συνεπώς , έχουν καταργηθεί.

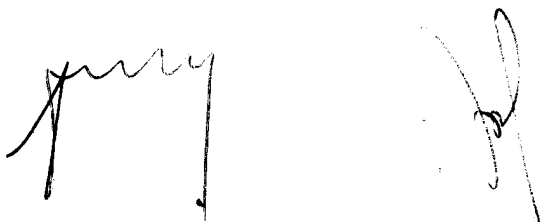
2. Περαιτέρω , στο άρθρο 2 του , κυρωθέντος διά του ν. 3528/2007 , Κώδικα Δημοσίων Πολιτικών Διοικητικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ. , ορίζεται ότι , «*Στις διατάξεις του παρόντος Κώδικα υπάγονται... υπάλληλοι ή λειτουργοί του κράτους οι οποίοι , κατά συνταγματική ή νομοθετική πρόβλεψη, διέπονται από ειδικές γι' αυτούς διατάξεις ...για όσα θέματα δεν ρυθμίζονται από τις ειδικές γι' αυτούς διατάξεις.*» . Στα άρθρα 8 παρ. 1γ και 149 περιπτ. β του Κώδικα αυτού , η στέρηση των πολιτικών δικαιωμάτων ορίζεται ως λόγος αυτοδικαίας έκπτωσης. Ίδιες ρυθμίσεις είχαν τεθεί στα άρθρα 2 παρ 2 , 8 παρ 1 περ.γ, και 150 περ. 2 αντιστοίχως του προϊσχύσαντος Υπαλληλικού Κώδικα , που κυρώθηκε με το ν. 2683/1999. Όμως , όπως προαναφέρεται , το κρίσιμο θέμα ρυθμίζεται από ειδικές για τους δικαστικούς υπαλλήλους διατάξεις . Συνεπώς , οι δικαστικοί υπάλληλοι δεν υπάγονται στις ανωτέρω διατάξεις του ισχύοντος Κώδικα Διοικητικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ..

3. Τέλος , στις διατάξεις του άρθρου 63 του Π.Κ. που προβλέπουν τα αποτελέσματα της αποστέρησης των πολιτικών δικαιωμάτων, και ειδικότερα ορίζουν , εκτός άλλων , ότι «*Η αποστέρηση των πολιτικών δικαιωμάτων έχει ως συνέπεια ότι εκείνος που καταδικάστηκε : 1) χάνει οριστικά τα αιρετά δημόσια , δημοτικά ή κοινοτικά αξιώματά του τις δημόσιες , δημοτικές ή κοινοτικές θέσεις που κατείχε...*». Δεν έχει τεθεί ειδική ρύθμιση για τους δικαστικούς υπαλλήλους. Οι διατάξεις αυτές ίσχυσαν από 1-1-1951 , δυνάμει του ν. 1492/1950 που κύρωσε τον Ποινικό Κώδικα. Συνεπώς αυτές , ως προγενέστερες και γενικότερες , δεν θίγουν την ανωτέρω ρύθμιση του Κώδικα Δικαστικών Υπαλλήλων.

Τούτων παρέπεται , ότι η επιβολή σε δικαστικό υπάλληλο της παρεπομένης ποινής της στέρησης των πολιτικών δικαιωμάτων , δεν αποτελεί λόγο απώλειας της υπαλληλικής ιδιότητας.

IV. Συμπέρασμα

Κατ'ακολουθία των ανωτέρω , σύμφωνα με την ομόφωνη γνώμη του Τμήματος, στα τεθέντα ερωτήματα αρμόζουν οι εξής απαντήσεις :

A. Δικαστικός υπάλληλος που τέθηκε σε καθεστώς αυτοδίκαιης αργίας συνεπεία επιβολής , πρωτοδίκως , της παρεπομένης ποινής της οριστικής παύσης , για το προβλεπόμενο στην παράγραφο 2 του άρθρου 242 του Π.Κ. ποινικό αδίκημα της υπεξαγωγής εγγράφου από υπάλληλο που του είναι προσιτό λόγω της υπηρεσίας του (απόκρυψη) , και , εν συνεχεία , κατόπιν εφέσεώς του , καταδικάστηκε τελεσίδικα για το ίδιο αδίκημα , σε φυλάκιση εννέα μηνών με τριετή αναστολή και στέρηση των πολιτικών του δικαιωμάτων για ένα έτος , δεν παραμένει σε καθεστώς αυτοδίκαιης αργίας .

B. Η αποστέρηση των πολιτικών δικαιωμάτων δεν αποτελεί λόγο απώλειας της υπαλληλικής ιδιότητας δικαστικού υπαλλήλου .

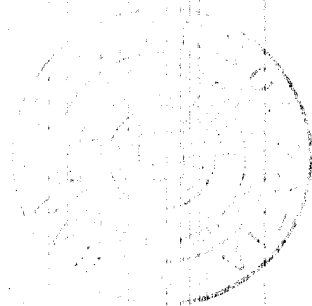
Θεωρήθηκε

Αθήνα 6 Οκτωβρίου 2014

Ο Πρόεδρος

Πέτρος Τριανταφυλλίδης

Αντιπρόεδρος Ν.Σ.Κ.

Ο εισηγητής

Βασίλειος Καραγεώργος

Πάρεδρος Ν.Σ.Κ.